

de sig besnakke af de andre Partiers Førere og Partigængere, som blot vil sprede og splitte dem, en Klat her og en Klat der, saa deres Magt og Indflydelse er ude og forbi med det samme.

Dog, den Tillid har jeg til Danmarks Kvinder, selv til den mindst begavede af dem, at de maa kunne se og indse, at de, naar de slutter sig sammen, og holder sammen, kan komme til at bestemme hele Gangen og Udviklingen i Fremtidens Politik, blive Tungen paa Vægtskaalen og give det Parti, de Anskuelser Sejr, som de slutter sig til. Og dette var i høj Grad ønskeligt, da der jo dog næppe kan være Tvivl om, at Kvinderne i det Store og Hele vil det rette og rigtige — og de er endnu ikke som Mændene bundne af Partihensyn — og ogsaa kan gennemføre det, naar de holder sig samlet som Kvindernes Parti og ikke lader sig indrullere og indregistrere i de andre Partiers Rækker, hvor de vil drukne og deres Indflydelse forsvinde og gaa til Spilde. At de politiske „Ræve“ — og dem skal der jo som bekendt være mange af — vil snakke og snakke rigtig kønt for de „Gæs“, er der selvfølgelig ingen Tvivl om nu, da de virkelig kan lægge et Lod i Vægtskaalen eller Vægtskaalene — og der er jo mange politiske Vægtskaale — lige saa lidt som om, at Kvinderne, hvis de bliver samlet, danner et stort og stærkt Kvindeparti, ogsaa kan lægge det afgørende Lod i den Vægtskaal, de bestemmer sig for.

Danske Kvinder! Hør derfor et godt Raad i Tide, bliv samlede og lad Eder ikke splitte og sprede. *Sapere aude!* hav Mod til at se stort paa Tingene. Den Hær, der er splittet og spredt, har ophørt at eksistere som Hær og er i Virkeligheden intet. Enighed gør stærk, men Splittelse og Adspredelse gør svag. Intet Under, at den Ondes Valgsprog er: „divide et impera“, medens Guds Aand og Ord altid og ikke mindst i denne Tid mæner til Samling; Samling af alle gode Magter og Mennesker, Samling af alle gode Kræfter, som vil det sande og det gode i Menneskelivet.

Aug. Thierry,
fhv. Distriktslæge.

**Dansk Kvindesamfunds
Fæstekontor** 14
Nørregade 43, 1. Sal, Tlf. Byen. 10.321

En Misforstaaelse.

Forskellige Tilhørere fra det af det opløste Landsforbund for Kvinders Valgret i Juli i Aalborg afholdte Møde, har spurgt os om det Indtryk, de tog med derfra, nemlig, at Dansk Kvindesamfund ikke skulde være repræsenteret til den internationale Kvindevalgrets Allianre er rigtigt. Vi skal derfor tillade os at fremkomme med følgende Oplysninger:

En Sammenslutning af danske Forninger, faglige saavel som Stemmeretsklubber, var optaget i Alliancen, før Dansk Kvindesamfund søgte Optagelse i denne.

Da Alliancens Love *den Gang* ikke tillod, at mere end et Forbund fra samme Land blev optaget i den, meldte Dansk Kvindesamfund sig ind i den før omtalte allerede optagne Sammenslutning „*Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund*“ og har siden deltaget med 4 Repræsentanter ved hver af Alliancens afholdt Kongres, ligesom Forretningsfører for *Dansk Kvindesamfunds* Hovedkontor, Reaktionssekretær ved *Dansk Kvinde-samfunds* Medlemsblad, Th. Daugaard, siden 1909 har været international Sekretær for Valgretsforbundet overfor Alliancen.

Naar en Tilhører fra det ovenfor omtalte Møde har faaet det Indtryk, at „en Bondekone ikke kan blive repræsenteret i Alliancen“, hvis det paa Mødet nystiftede „Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret“ ikke dannedes, da hviler dette Indtryk altsaa paa en fuldkommen Misforstaaelse af, hvad der kan være bleven sagt, idet en saadan Forvrængning af de virkelige Forhold selvfølgelig ikke kan have fundet Sted.

Formanden for Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund, Skolekøkkeninspektice Eline Hansen, der i 1914 deltog i et Møde i London, hvor Præsidenten for Alliancen, Mrs. *Chapmann Catt* var til Stede, fik af hende Paalæg om at spørge de i Valgretsforbundet repræsenterede Grupper, om de ikke vilde støtte Alliancen ved at blive staaende i denne indtil næste Kongres, hvor Lovene om Optagelse af Forbund fra Lande med Kvindevalgret skal revideres. Dette gav Dansk Kvindesamfund, ligesom de øvrige Grupper i Valgretsforbundet, sin Tilslutning. *D. K. staar altsaa i Alliancen.*

Vi haaber hermed at have klaret den Misforstaaelse, der fremkom paa Mødet i Aalborg. Red.

Barnefantasi.

»Men kære Børn dog! Hvor kan det falde Jer ind at grave et saadant Hul midt i Græsplanen? Det er jo livsfarligt og ser desuden frygteligt ud! Og se saa paa Jer selv — fy!«

Det var til mine to smaa Poder, den fireaarige Alvin og den femaarige Kirsten, at jeg rettede denne alvorlige Bebrejdelse. Af bare Iver havde de knap Tid til at se op fra deres Arbejde, der bestod i, at de med deres smaa Spader gravede et dybt Hul i Plænen, der var blød efter den nylig faldne Regn. Hullet havde i Bunden Afdelinger, adskilte med Smaasten.

»Det er ikke et Hul, lille Mor, det er Trappen ned til Nisserne! Du skal nok komme med derned — der er saa yndigt! I skal allesammen med! Det er et stort Slot — og Nissekongen er saa rar mod os!«

»Hvad faar vi da at spise, naar vi besøger Nisserne?« spurgte jeg.

»Aa — alt, hvad du vil have! — Du faar ogsaa Ribs!«

»Ribs — det var da en mærkelig Ret! — Jeg tror ikke, at jeg lader mig svine til ved at krybe gennem det sorte Hul for at faa Ribs!«

»Ja — men vi bliver allesammen vadske, naar vi kommer ned i Slottet! Aa, der er saa lyst!«

»Vadske? Vel sagtens med den sorte Jord, som I graver i?«

»Nej — nej, lille Mor! Vi bliver vadsket med den samme Sæbe, som Tante Bette bruger — Du ved nok — den Normal' som hun køber paa A'teket for 40 Øre — og som du selv siger, hun bliver saa smuk af!«

»Aa, lille Alvin, hvordan skulde Nisserne faa fat i Ribs og Normal-Toiletsæbe, — jeg kan ikke tro, hvad I fortæller!«

»De har alting dernede!« forsikrede Alvin, og hans søde, lille Ansigt lyste af Betagelse ved Tanken om, hvad der forestod, naar han og Kirsten var kommen dybt nok ned i Jorden.

Nu kom vor lille Husassistent til Syne i Havestuedøren.

»Hvor kan dog den Kurv med Ribs, som jeg plukkede for en Tid sidst siden og stillede paa Køkkenbordet, være bleven af?«

En Mistanke dæmrede i mig. Jeg tog en af de smaa Spader og rodede med den i Hullet. Ganske rigtigt: paa Bunden, godt dækket af Muld, laa Ribsene, blandet med Kager og en Asiet med Syltetøj, og allerne-derst laa tre Stykker af Schweizer-Magasinet Normal-Toiletsæbe, som jeg lige havde købt paa Apotheket for 1 Krone. Nu forstod jeg, hvorledes mine smaa Tuller saa bestemt havde kunnet love mig Ribs, naar jeg kom ned til Nisserne, og sørge for, at vi blev vadsket med Schweizer-Magasinet Normal - Toiletsæbe. — Skal en Moder le eller græde, naar hun ser Ødelæggelsens Vederstyggelighed fremtræde paa den Maade? Mine to Smaafolk græd, som var de piskede, da Nedgangen til Nissernes Slot blev lukket, — ikke fordi de havde Følelsen af at have handlet forkert, men fordi en prægtig Illusion var bristet. Camilla.